

Har du en Porsche Cayenne i garasjen kan du droppe denne klokken til 140.000 kroner. Den er ikke laget for å flashe rikdom.

Luksus

for anti-jappen

Det finnes klokker som viser tiden, og det finnes klokker som viser hvem du er. Det sveitsiske luksusmerket Maurice Lacroix hører til den sistnevnte kategorien. — Dette er klokken for den som vet hva han vil ha, sier daglig leder Bjørn Bergh i klokkeimportøren Optura.

Eller med andre ord - klokkenerden. For du skal være spesielt interessert for å investere en liten skjærgårdsjeep i urverket på armen. — I gode tider selges det flere dyre klokker. Men det går mest av de flashy merkene som Rolex og Breitling, sier Bergh.

Miniformat

Men om en Maurice Lacroix ikke har flash-statusen, har den finesser som får en klokkefanatiker i kne.

For i de to nyeste modellene i Masterpiece-kolleksjonen har selskapet produsert hele urverket selv. Tidligere modifiserte de urverk fra sveitsiske ETA, eid av Swatch Group.

— Det er litt det samme som å tune en bil. Tidligere har de modifisert et standard urverk og lagt til tekniske finesser. Nå lager de hele urverket selv. Det gjør også klokkene mer eksklusive, sier Bergh.

Venteliste

Masterpiece Le Cronographe ML 106 er toppmodellen i kolleksjonen for tiden. Den er laget i 250 eksemplarer, og så langt har Bergh én nordmann og én svenske på venteliste.

Klokken har stoppeklokke-funksjon med opp til 60 minutters visning, mens det vanlige er 30 minutter.

Det hånddekorerte manuelle optreksverket har detaljer i gull og juveler, og tallskiven i sølv er dekket av et buet saiferglass med antirefleksbelegg på innsiden. Remmen er i håndsydd krokodlleskin, med en spenne av 18 karat gull. For herligheten må du ut med omtrent 140.000 kroner.

Synes du prisen er litt stiv, er den andre tvers gjennom egenproduserte nyheten Pontos Decentriqne ML121 noe rimeligere. Den har tredimensjonal urskive, og kommer i et begrenset opplag på 999 stykker. Utsalgsprisen er omtrent 40.000 kroner. Begge klokkene kommer for salg i Norge til jul.

Av Anne Sophie Stenrud

anne.sophie.stenrud@finansavisen.no

KLOKKE ELLER BÅT PÅ LAND-

STEDET? Masterpiece Le Cronographe ML 106 fra sveitsiske Maurice Lacroix koster omtrent 140.000 kroner.

Elisabeth Aase ville bli formingslærer, men kom ikke inn på skolen. Nå leder hun sitt eget byggeleder-firma.

Tømmer- kvinnen

—Er det ikke et vakkert bygg? sier Elisabeth Aase og viser oss den gamle administrasjonsbygningen til Nitedals Tændstikfabrik. Hun

kjøpte den for 17 millioner kroner i september i fjor.

På parkeringsplassen står en gammel brannbil

hun også har sikret seg. Hjelmen har Aase på kontoret. Den andre røde veteranbilten hun eier, er en Mercedes-Benz kabriolet.

Aases kontor er stort. Moderne flatskjermene står i skarp kontrast til de gamle vindu-

ene og dørene. Som en virvelvind fyker bedriftseieren rundt og viser oss gamle ting.

— Se her. Dette bildet fra administrasjonsbygningen til fyrstikkfabrikken er åtti år gammelt, men både dører, vinduer og panel er akkurat like

flott. Kuaul, ikke sant? sier hun og reker oss et bilde i sort og hvitt.

Gründeren fra Haugesund er mer opptatt av treverk enn de fleste. Hun ville bli formingslærer, men kom ikke inn på skolen.

» Da tok hun to års yrkesutdanning som tømmer. Det har ut på byggeplasset med hjelmen og kjelendress. Så ville

hunn bli ingeniør, og da tok hun ingen-

iørutdannelse.

Tøffing med hjeml

— Tiden som tømmerlærling var tøff. Det var kaldt og vi jobbet hard. Men jeg hadde jo valgt det selv. Jeg tror det er viktig å ha jobbet ute. Da vet du hvordan ting fungerer, både med hensyn til hierarki og det praktiske. Jeg er sikker på at alle årene på byggeplassen, både som tømmer og byggelederassistent, har gjort meg til en bedre leder, sier hun.

For femten år siden kom Aase tilbake fra svangerskapspermisjon. Ned-

gangstidene etter jappeperioden hadde gjort det merkbart stille på kontoret. Aase, som da jobbet i Avantor, skjønte at jobben hang i en tynn tråd. En kollega lurte på hvorfor hun ikke begynte for seg selv, og da tenkte Aase: Hvorfor ikke?

I dag består Aase Byggeadministrasjon av 13 medarbeidere.

» De tre siste årene har fornøyde kunder som NCC, Pecunia og Urbanium sørget for en omsetning på til sammen 23 millioner kroner og et resultat før skatt på rundt 5 millioner.

— Jeg er gründer, men jeg er jo kremmer også. Det er klart jeg vil tjene penger, sier hun.

Aase anslår at hun kommer til å ansette ytterligere ti personer i løpet av de fem neste årene, gitt at det ikke kommer noen krise som krakket i eiendomsmarkedet i 1987.

Utradisjonell firmabil

Det har vært noen som ville sjekke hvor hennes grense gikk for rødming. Særlig den gangen hun var tømmerlærling.

— Noen snakket et språk som var... ehh... nytt for meg, for å si det sånn, sier hun, og starter på nok en latterkule.

Så blir det et alvorlig preg over det 50 år gamle ansiktet.

— Det blir ikke noe femminnt over kontraktforhandlingene selv om jeg er kvinne. Jeg kommuniserer med menn på deres premisser. Og jeg er faglig dyktig. I denne bransjen blir du ikke gammel hvis du ikke leverer.

Men det handler også om å være ydmyk i forhold til det vi ikke kan. Da må vi hente inn spesialkompetanse. I byggeadministrasjon er det ikke mulig å være god på alt, sier hun.

» Men du er god på brannbiler?

— Jeg kjøpte en brannbil. Gud vet hvorfor. Kanskje det ligger i genene. Morfaren min var brannmann. Den er litt klumpete og ikke så vakker, men jeg blir i godt humør av den.

Hun forteller at den røde bilen med stige på taket har en fantastisk god vannpumpe, men ikke servostyring.

— Så jeg får ikke blinket ut av rundkjøringer, vet du. Jeg må jo ha begge hendene på rattet og vri som en gal. Men selv guttene her sier de blir svette på ryggen av å ratte den, altså.

— Brannbil er en ganske utradisjonell firmabil?

— Regnskapførerens min syntes det var litt rart med denne brannbilen, men firmaer kjøper jo bil, og da kalles det firmabil. Og tenk så heftig for mine ansatte når de får låne den bilen. Tror du at du er en kuaul pappa hvis du henter barn i barnelage med brannbil, eller?

Av Hilde Orelid@finnscavisen.no

ALLSIDIG: Elisabeth Aase er tømremester, ingeniør, gründer, bedriftsleder og bedriftseier. I tillegg kjører hun brannbil. (Foto: Helene Abusdal)

hunn bli ingeniør, og da tok hun ingen-

re leder, sier hun.